

[Glistrup]

450.000 kr. i 1973-vurderingen, nu vil være på 950.000 kr. eller, som ministeren siger, 900.000 kr. i 1977. Så alle de betragtninger, som hr. Anders Andersen anførte, vil i og for sig føre til, at han skulle stemme for ændringsforslag nr. 1.

Hr. Hagen Hagensen var nervøs for, at ændringsforslag nr. 1, fremskridtsforslaget, ville føre til provenutab, og det vil det, det er rigtigt; det vil føre til provenutab, hvis man sammenligner det sidste år i den gamle vurderingsperiode med det første år i den nye vurderingsperiode. Men når man foretager fusteringer hvert fjerde år, skal man selvfølgelig, når man foretager justeringen, tilbage til provenuet ved den foregående 4 års periodes begyndelse. Det er det, vi har gjort med vores forslag om 900.000 kr., og derfor er der reelt ikke noget provenutab. Så vil det selvfølgelig gå i den kommende vurderingsperiode på samme måde, som det gik i den forløbne og i tidligere vurderingsperioder, at i kraft af inflationen vil provenuet vokse igen, og så skal vi om 4 år, i 1982, til at justere efter, hvor vi var i 1978. Men hvis vi ikke skal have en forskydning opad i formueskatteprovenuet, er det logisk rigtige at stemme for fremskridtsændringsforslaget, ændringsforslag nr. 1, og det håber jeg at man efter denne saglige udregning vil gøre fra de 4 partiers side.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg føler først trang til at takke hr. Glistrup for den sædvanlige grundige belæring om alt det, han har vidst, længe før vi andre overhovedet havde taget fat på tingene. Jeg må bare sige, at det, jeg sagde før, står ved magt; vi agter ikke at stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag. Jeg kan være enig i alt, hvad der er sagt om, at sådan er det, men vi går bare ikke ind for det, med den for givne begrundelse.

Må jeg så lige føje til, at når man står her og pudser sin glorie, som man gør fra hr. Glistrups side, og siger, at man havde tænkt på disse forhold, længe før nogen af os andre overhovedet var i gang med det, så er det jo ikke sandt. Hvem i denne sal har ofte og for lang tid siden, længe før 16. alm. vurdering var en realitet, sagt, at vi skulle tænke på, at der er en ting, vi skulle have klaret? Vi kom da også sammen med andre grupper

med det forslag, som jeg fortsat mener har ramt rigtigt.

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at jeg er betænkelig, og at det, vi er kommet med, det nærmer sig, at man bare har tænkt på et tal, der ikke har baggrund i noget pristal. Nej, det har det ikke, og det skal det heller ikke have; det skal have baggrund i det, det vedrører, nemlig værdien på fast ejendom. Det er langt bedre end noget andet at tage som måler på tingene her.

Hr. Bernhard Baunsgaard følger jo ikke sine egne tal, for det er da korrekt, at hr. Bernhard Baunsgaard – det er sket uden for et udvalgmøde, så derfor må vi tale om det – er kommet til mig og har spurgt, om vi ville være med på et tal, det var 625.000 kr., længere var hr. Bernhard Baunsgaard ikke kommet dengang. Så har han handlet sig 5.000 kr. til, det var én pebernød, men han har glemt den næste; samlet blev det til en enkelt godte, som jeg sagde før, og den kan man måske tage med, men peber nødderne er det vel nok lidt – undskyld, jeg siger det! – sølle at komme hjem med.

Jeg manglede ikke så meget henvendelsen fra hr. Bernhard Baunsgaard, som jeg måske manglede den fra det store parti, med hensyn til, om man ikke kunne finde frem til, hvad det her skulle klares med, og hvor højt man skulle op. Den fik vi ikke, og det kan vi skrive os bag øret, og i og for sig kan vi gøre det med hr. Ole Olsens ord om, at regeringen har undladt at føre fornuftige drøftelser. Det har den. Det var bare ikke dem, som hr. Ole Olsen ville have ført, det er jeg godt klar over. Men han sagde noget, der var væsentligt, om den ene og den anden side i salen, og da tror jeg nok, det skal være regeringen, der skriver sig bag øret, hvor den bedst finder at kunne få den støtte, som den jo jævnlig har behov for.

Så må jeg måske nok vende et øjeblik tilbage til hr. Bernhard Baunsgaard, der i sin selvtilfredshed taler om samfundsskabte værdier. Ih, hvor det lyder godt! Men hvordan mon det føles af den, der bor i sit eget hus, den, der har sin egen bolig, at han bare får sat værdien af dette op, og så skal han til at skatte af noget, fordi der er samfundsskabte værdier? Hvad er det dog for noget? Han skal blive boende år ud og år ind og bare betale en højere skat, fordi man tilfældigvis har fundet ud af, at nu er værdien af dette